

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1644. usque ad annum 1651

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 90119177

§. 46. Gallorum, Suecorumque querelæ a Catholicis, Cæsareisque
Oratoribus dilutæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67359)

Sæc. XVII. alius territorii Dominus, aut alicujus
 A. C. 1645. Ecclesiæ Patronus ad Calvinī sectam
 transierit, Lutheranos in sua ditio-
 ne toleret, nec ad suam sectam cogat, nec
 Calvinianos Præcones eis obtrudat.

§. XLVI.

*Gallorum, Suecorumque querelæ
 Catholicis, Cæsareisque Ora-
 toribus diluctæ.*

*Adam. l. c.
 Vid. supra
 l. 100. §. 7.
 t. 60. p. 490.*

Tandem ad Suecorum, Gallorumque
 importunitatem Cæsar die decima
 Octobris generalem, ut vocant, Am-
 nestiam promulgavit; quoniam vero
 Protestantes nil nisi sacra Catholico-
 rum bona, & oppressa Cæsaris aucto-
 ritas arrideret, etiam hoc illius diplo-
 ma eis displicuit; causabantur enim
 hanc amnestiam a Ratisbonensi haud
 absimilem, variis restrictionibus, ex-
 ceptionibusque limitatam esse. Ho-
 rum querelis pro more suffragabantur
 Sueciæ, & Franciæ Oratores, hanc
 que amnestiam auri scoriæ comparan-
 tes, illam dolis suffultam, novique belli
 classicum potius esse, quam aptum con-
 ciliandæ pacis medium asserbant, eo
 quod non ad annum hujus sæculi de-
 cimum octavum, sed trigésimum in
 politicis, in Ecclesiasticis vero ad vige-
 simum septimum restringeretur, infra
 quo

quos tamen annos multa emerfissent Sæc. XVII.
 gravamina, quibus remedium adhibere A. C. 1645.
 oporteret. Insuperhabita tamen Gal-
 lorum repugnantia hoc diploma Mona-
 sterii palam Cæsaris jussu affixum est;
 Osnabrugæ vero Sueci, Cæsaris man-
 data flocci habere jam assueti, Magi-
 stratum, ut hoc edictum in urbe pro-
 mulgari prohiberet, adegerunt, & Pro-
 testantes Legatos inducere, ut amplio-
 rem amnestiam a Cæsare extorquere
 niterentur.

Recruduit quoque cavillatio Gallo-
 rum, qui ob indultam gravaminum,
 quæ Religionem concernunt, discusio-
 nem, Cæsarem de occulta cum Prote-
 stantibus consensione perperam convi-
 tiabantur. Verum non modo Cæsarei
 Legati, sed ceteri quoque Principes
 Catholici tantam calumniam indignati,
 palam Gallis exprobrabant, eorum cum
 „Protestantibus societatem unicam esse
 „causam oppressæ avitæ in Imperio
 „Romano fidei, & ob quam afflicti Ca-
 „tholici in eas essent redacti angustias,
 „ut in compositionem gravaminum con-
 „descendere (forsan omnino ad Confes-
 „sionistarum arbitrium) cogantur. Ipsos
 „etiam Gallos postulasse, ut ad statum
 „anni 1618. omnia reducerentur in gra-
 „tiam Protestantium, magno Ecclesiæ
 „& Religionis orthodoxæ damno; quin
 „ipsi-

Sæc. XVII. „ipsimet compositionem gravaminum
 A. C. 1645. „religionis in præfenti Tractatu non ex-
 „optasse modo, sed ejus insuper rei
 „caussa Articulum suis inferuisse pro-
 „positionibus, adhuc legendum, nisi
 „Nuncius Apostolicus eum expunctum
 „cupiisset. Quare aut temere similia
 „proferri a Gallis, aut ea solum inten-
 „tione effundi, quod optassent, ut Cæ-
 „sarem, resistendo votis Suecorum &
 „Protestantium, iisdem semper magis
 „in dies redderent exosum, fomitemque
 „dissidiorum in Imperio relinquendo,
 „renitentia sua Tractatum cursum si-
 „stere atque impedire possent. Num-
 „quid enim (sic arguebant Catholici)
 „si tam eximii Religionis Zelotæ au-
 „diri amant Galli, occasio ipsis defuit
 „Catholicos juvandi? quando non de-
 „erat commoditas ipsos infestandi? Non
 „impugnent Catholicos, & erunt ad-
 „jumento, non assistant saltem hetero-
 „doxis, & orthodoxos propugnabunt,
 „an non vero & in ipso super grava-
 „minibus congressu mille erunt occasio-
 „nes, Catholicos ab insultibus Confes-
 „sionistarum protegendi? an assistere
 „volent? cum non venitur ad pugnam,
 „& quando pugnatur, fugere, deserere,
 „negligere? nunquid latissimum habi-
 „turi sunt bene merendi campum,
 „quando de satisfactionibus, quæ ex Ec-

„cle-

„clesiasticis ipsorummetve Catholico-
 „rum bonis pro Confessionistis tribue-
 „rentur, tractabitur? ullumne exstat
 „exemplum, ubi catholici Galli contra
 „Confessionistas, ne dicatur, Archi-
 „Episcopatum aut Episcopatum inte-
 „grum, sed vel unicum solum modo
 „Cœnobium, Templum, Sacellum,
 „Altare, vel Calicem vindicarint? Nonne
 „extant eorum fœdera, quorum vigore
 „in Confessionistarum potestatem innu-
 „meræ transcriptæ Ecclesiæ, & am-
 „plissimæ Catholicorum ditiones? An
 „occultam adeo suam instructionem
 „credunt Galli Plenipotentarii, ut exi-
 „stiment Catholicos latere, primum
 „maximum ipsorum esse mandatum,
 „ne offendant Fœderatos, id est, Prote-
 „stantes; quomodo igitur a fœdere se
 „recessuros, aut contra fœderatos pro
 „Catholicis pugnaturos, proloquun-
 „tur? Gallica sunt ista, Germanorum
 „germanam fidem longissime transcen-
 „dentia. „ Ita tunc Catholici.

Nihilominus exeunte hoc anno Sal-
 vius quoque Sueciæ Orator cum Vol-
 maro Cæsareo Legato Monasterii col-
 locutus, bilem suam contra Cæsarem
 evomere studuit, asserens, „quod in
 „hæreditariis Ferdinandi Provinciis sub-
 „diti Protestantes Religionis suæ liber-
 „tatem pecuniis emere compulsi, nihilo

Sæc. XVII.
 A. C. 1645.

Sæc. XVII. „tamen minus in exilium detrufi, &
A. C. 1645. „ab amnestiæ beneficio etiam illi, qui
 „sub Suecorum signis militarunt, ex-
 „cludantur: Insuper etiam publica ef-
 „fet omnium querela, quod Domus Au-
 „striaca potentiam suam nimium ex-
 „tendere conetur, dum Bohemiæ Re-
 „gnum, quod tamen electivum esse,
 „Bohemi affirmant, hæreditarium fe-
 „cit, bellique Bohemici sine Ordinum
 „consilio suscepti causa existit: „ Ve-
 rum hæc calumnias Volmarus so-
 lide confutabat, Sueco roponens, de
 emptione libertatis nihil constare: pul-
 fos vero Protestantes ob rebellionem &
 illatum Cæsari bellum, promotis etiam
 usque ad Viennæ mœnia castris: quid
 aliud, inferiorem etiam Principem,
 tali in rebellionem facturum? Protestan-
 tes Principes, nulla ejusmodi causa
 interveniente, Catholicos, sæculorum
 possessione firmatos, e ditionibus suis
 exegisse, ipsosque Suecos neminem ex
 Catholicis in regno suo tolerare. Num
 Regi Hungariæ, Bohemiæ &c. Archi-
 duci &c. in hæreditariis suis provinciis
 non sit integrum, quod alii in ditioni-
 bus suis fas esse sibi existimant? spe-
 rare proin Cæsarem, neminem sibi hæc
 in re leges dictaturum. Bohemiæ re-
 gnum esse hæreditarium, non alios ne-
 gare, nisi eos, qui Ferdinando II. co-
 ronam

ronam detrahere conabantur, reliquorum neminem jus hæreditarium vocare in dubium: nullum vero unquam ex domo Austriaca Imperatorem bellum suscepisse nomine Imperii absque consilio Statuum. Ferdinandum II. etiam bellum mere defensivum gessisse, cum constet palam, quam violenter a Friderico Palatino sit appetitus. Cum Pragensi victoria id finem fuisse consecutum, nisi *Unio* in Imperio se miscuisset, unusque status post alterum novos motus concitasset; quo rerum articulo Cæsarem copias aliquas auxiliares misisse in Boruffiam, non, ut Sueciæ bellum faceret, sed ut affinem & finitimum Regem adjuvaret.

Sæc. XVII.
A. C. 1645.

Vid. supra
l. 200. p. 491.
tom. 60.

§. XLVII.

Cæsarei in Bohemia a Suecis profligati.

Dum interea crebris altercationibus in Monasteriensi conventu pax retardabatur, Sueci in castris haud feriabantur; quippe Torstenfoni die decima nona Februarii trajecto Egra anne totam Bohemiam subacturus jam ad Taborem urbem castra locaverat. Cognito autem per exploratores, quod hostis haud procul Janckovio confisteret, quantocius jussu Cæsaris, qui

Adlxr. Annal. Boic.
part. 3. l. 30.
Brachel. hist. temp. l. 6.
Piasec. comm.
pag. 522.
Nani Hist. Ven. t. 2. l. 2.